

Meditacions: Dissabte de la quarta setmana de Quaresma

Reflexió per meditar el dissabte de la quarta setmana de Quaresma. Els temes proposats són: «Mai no va parlar així cap home»; no endurir el cor; les paraules de Jesús.

ÉS EL TERCER any de la vida pública del Senyor. Són dies de controvèrsies amb els fariseus i amb altres caps del poble. Jesús es troba a Jerusalem, durant la celebració de la festa dels tabernacles. Els carrers de la ciutat s'omplen de cabanes fetes amb

branques, per recordar el pas d'Israel pel desert després de l'alliberament d'Egipte. En aquesta festa es donava gràcies a Déu per les collites i la verema, ja que se celebrava entre el setembre i l'octubre, al final de l'any agrícola; es demanava la seva benedicció per al futur, amb la mirada posada al salvador promès.

En aquest marc festiu, amb molta afluència de pelegrins, els grans sacerdots i els doctors de la Llei temen que Jesús pugui ser proclamat Messies, així que manen alguns guardians del Temple perquè l'agafin. Probablement no eren gaires, però no es veien en condicions d'exercir la força sense provocar una revolta. És possible que arribessin al lloc on es trobava el Senyor parlant als seus deixebles, i es quedessin de banda, esperant fins al final. Així podrien detenir-lo discretament, sense que la multitud s'agités. En aquesta espera, el senten

parlar, i les paraules de Jesús arriben als cors. Alguna cosa es remou a les seves ànimes i desisteixen del propòsit inicial que els havia portat fins allà. Quan tornen a donar comptes als grans sacerdots i als fariseus, aquests pregunten indignats: «Per què no l'heu portat?» (*Jn 7, 45*). I la resposta dels guardians és eloqüent: «Ningú no ha parlat mai així» (*Jn 7, 46*).

Crida l'atenció el contrast entre aquests dos grups de personatges. Els grans sacerdots i els doctors de la Llei potser tenen l'ànima endurida, no volen escoltar Jesús; el seu cor està embolicat amb una cuirassa de prejudicis. Quan dialoguen amb el Mestre, és un diàleg aparent, només volen retorçar les seves paraules. En canvi, els guardians del temple són persones més senzilles i honestes, les seves disposicions interiors els permeten escoltar sense barreres a Crist. I en aquesta trobada personal

queden conquerits. Aquests personatges secundaris de l'Evangelí ens recorden la necessitat d'escoltar la Paraula de Déu amb un cor senzill, de manera que, en acollir-la, sigui realment llum que orienti la nostra vida.

«TANT DE BO QUE SENTÍSSIU la seva veu: no enduriu els cors» (Sl 96, 7).

L'Església ens repeteix incansablement durant la Quaresma aquestes paraules del salm. Ens recorda així que el nostre cor pot tendir a endurir-se, fins i tot quan ja fa temps, potser molts anys, que desitgem i intentem viure com a cristians. Els grans sacerdots i els fariseus no aconseguien veure res de positiu en Jesús, que era la veritat, la llum i la bondat. La seva mirada, enfosquida, només estava disposada

a fixar-se en allò aparentment negatiu.

Enfront del que passa al nostre voltant, sempre podem escollir entre la mirada que jutja o la mirada contemplativa. D'alguna manera aquesta elecció condiciona la nostra manera de percebre la realitat.

Mitjançant la pregària, ens podem unir a la mirada que ve de Déu, que «no ens condemna, sinó que ens acull, ens abraça, ens sosté»^[1]. Només ell sap el que es troba al més profund dels cors de les persones.

Sabem bé que qui se sap fill d'un Déu que és Pare i que ha vençut el mal, no odia ningú ni mira el món amb ulls pessimistes. La fe i la caritat ens impulsen, en canvi, a fixar-nos abans que res en el bé, a admirar-nos per la bellesa que ens envolta; a cultivar, en paraules de sant Josepmaria, «una actitud positiva i oberta, davant la transformació actual de les

estructures socials i de les formes de vida »^[2]. El cristianisme és novetat, llum, salvació, amor a cada persona. «La mirada creient és capaç de reconèixer la llum que sempre vessa l'Esperit Sant enmig de la foscor, sense oblidar que “on abundà el pecat, sobreabundà la gràcia” (Rm 5, 20). La nostra fe és desafiada a entreveure el vi en què es pot convertir l'aigua i a descobrir el blat que creix enmig del jull»^[3].

ELS GUARDIANS del temple, per la seva banda, van saber valorar les paraules de Jesús. S'adonaven que no estaven sentint un rabí qualsevol: allà hi havia alguna cosa més, una cosa radicalment diferent. L'Evangelí assenyala que «els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei» (Mc 1, 22). Les paraules de Jesús estaven avalades

pels signes que feia i per l'exemple de la seva vida. No hi va haver mai un home més identificat amb el seu missatge, ja que el missatge era la seva mateixa persona: ell era l'amor de Déu encarnat, la reconciliació amb el Pare, que revela l'home al mateix home^[4].

Jesús revelava la veritat amb autoritat i profunditat. Però ho feia de manera senzilla, amb un llenguatge lligat a l'existència quotidiana dels qui l'escoltaven. Segons les seves disposicions, cadascú podia acollir bé o malament aquell anunci, però les paraules de Jesús tocaven la vida dels oients. Al costat d'això, les dones i els homes de cor ben disposat podien percebre una altra característica en les paraules de Crist: la seva benevolència. S'adonaven que els parlava des del cor, que no li interessava quedar bé ni arrencar aplaudiments, sinó que només

parlava mogut per l'ànim d'ajudar, de consolar, de salvar. En les paraules descobrien l'amor de Déu cap a cadascú.

També avui, «a ningú nega Jesús la seva paraula, i és una paraula que sana, que consola, que il·lumina»^[5]. Llegint i meditant l'Evangelí podem trobar personalment Crist, de manera que sigui llum de les nostres vides. Com els guardians del Temple, podrem exclamar: «Ningú no ha parlat mai així» (Jn 7, 46). Maria, que va acollir en si la Paraula de Déu, ens pot ajudar en aquest camí.

[1] Francesc, *Patris corde*, núm. 2.

[2] Sant Josep maria, *Solc*, núm. 428.

[3] Francesc, *Evangelii gaudium*, núm. 84.

[4] Cf. Concili Vaticà II, *Gaudium et Spes*, núm. 22.

[5] Sant Josep maria, *Cartes* 37, núm. 10.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-dissabte-de-la-quarta-
setmana-de-quaresma/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-dissabte-de-la-quarta-setmana-de-quaresma/) (04/04/2026)